

פרוטוקול מס' 103

מישיבת ועדה הכלכלה
מיום ה', י' בתמוז תשל"ה - 19.6.1975, שעה 8.30

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:

י. הורכביץ - היו"ר
ע. הדרי
מ. חריש
א. לבני
י. מודעי
נ. קצב
א. שכטרמן
י. שערי

מוזמנים:

ח. פנחסוביץ - יועצת משפטית, משרד המשפטים
מ. חת - המפקח על הבנקים, בנק ישראל
א. יפה - משרד מסחר ותעשייה
א. שומר - משרד מסחר ותעשייה

י. פלקסר מזכיר הוועדה:

א. עצמון רשמה:

סדר היום: (1) חוק המועצה לייצור ושיווק של ירקות (חיקון מס' 2), חשל"ה-1975
(2) חוק הליכות המסחר, חשל"ב-1972.

- 585 -

(נתמך) דיוט 2.7.75

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. הרביץ:

חוק המועצה לייצור ושיווק של ירקות (תיקון מס' 2), חשל"ה-1975

הנושא הוא חיקון סעיף 1 של הצעת החוק שהוגש ע"י חה"כ שכטרמן בענין עודפי הירקות.

א. שכטרמן:

הועלו כאן כמה שינויים שאינם מוסיפים לענין. השאלה העקרונית היא כן להשמיד, לא להשמיד, כן לעזור, לא לעזור. ברגע שאומרים שיש לדאוג לזה שלא יושמדו עודפי ירקות ואפשר להשתמש בהם לצרכי צדקה או לחעשיה, אז המלים בכמויות משמעותיות פוגעות בענין ואינן מוסיפות כלום. אנחנו כולנו הסכמנו להרחיב את הענין לאצול סמכותו לסגן מנהל כללי או למנהל אזורי. אבל כאשר מוסיפים את המלים בכמויות-משמעותיות זה אומר אפילו בכמויות יוחר גדולות לא אָוסר עליו לשלוח כי הוא יצטרך להסביר למה עשו את זה. לכן אני מציע להוציא את המלים האלה מן הסעיף. גם סעיף (ב) הוא מיותר.

היו"ר י. הרביץ:

אני מציע שנתייחס לא לניסוח אלא למהות הענין. אני רוצה להציג את הצישה המעשיה והאפשרית. היום החוצרת החקלאית היא עפ"י חכנון של הממשלה. הצעתו של חה"כ שכטרמן שאומר שלא יושמדו עודפים אלא יופנו ע"י השר למטרות סעד או לחעשיה, ברור שלצורך לזבל לא צריך להגיד שזה ממש עבירה, המדובר הוא שלאחר שהממשלה החקשרה עם החקלאים ותכננו מה שחכנונו והיו עודפים גדולים מהמשוער והחעשיה בלעה מה שבלעה ונשאר עדיין עודפים ניכרים ומשרד החקלאות צריך לפתור את הבעיה הזאת. אם מזרימים את זה חינם למשק, אני כבר לא מדבר על ענין ההובלה וההברחה, נניח שהיחה הוראה לשר לא להשמיד עודפים וכולם ילכו למוסדות נזקקים ושולחים לשכונות נחשלות את כל הכמויות זה מביא לכמה דברים: (א) זה גורם להוזלת המחירים בשוק. ההוזלה הזאת היא לא במקרה על חשבון החקלאי כי הממשלה צריכה לחת את המחיר המובטח ואז היא צריכה לקנות במחיר המובטח ומפילה בסדר גודל גדול את השוק. כאשר אומרים שהשר יעשה כמיטב יכולתו ויעשה מאמץ עליון את זה אני מוכן לקבל אבל כאשר אחה אומר שזה צו וזו הוראה, בסופו של דבר, אחה מחייב אוחו לחלק בחינם חלק ניכר של התוצרת החקלאית. אני שואל: מי יכול לעמוד בזה?

נ. קצב:

אנחנו הקלנו על הענין. הצענו את המלה "יורה" וחה"כ שכטרמן רצה "יבצע".

היו"ר י. הרביץ:

אני מדבר על הבעיה. יש הבדל גדול בין צו או הוראה או להגיד שהשר יעשה כמיטב יכולתו. לא אני צריך להיות נציג משרד החקלאות ולא איכפח לי אם הממשלה תחלק מאוח ומליונים של לירות, אבל אם זה יהיה חוק ולא המלצה אני מנסה להתייחס לזה בכובד ראש.

י. שערי:

מה היחה עמדת משרד החקלאות?

א. שכטרמן:

הם דברו על 1.5% של השמדה.

נ. קצב:

הוועדה הזאת התכנסה מספר פעמים והתייחסה לנושא הזה ברצינות רבה. באחת הישיבות הופיעו השרים שר הסעד ושר החקלאות. המגמה של כולם שיש מקום חיובי לחוק הזה אבל עומדות בעיות טכניות איך לבצע את הדבר הזה? - נדמה לי שהתפשרנו לגבי סעיף (ג) כדי שזה לא יהיה חוק שאי אפשר יהיה לבצע אוחו.

ההערה של חה"כ שכטרמן בנוגע למלים בכמויות משמעותיות - כאשר החחילו לדבר על ניסוח הגרסה אמרו: אם לא יהיה כחוב: בכמויות משמעותיות פרושו של דבר שזה כולל גם סל שנמצא בחנות וגם עקריות-בית כאשר יש להן עודף. האם פה חעמיד משטרה על יד כל חנות. המלה משמעותיות נכנסה כדי לתח לענין נופך מעשי. הכוונה היא די ברורה והמלה משמעותיות נכנסה כדי להחיל את ביצוע החוק.

אולי לכחוב: בכמויות בלחי סבירות?

י. פלקסר:

בסדר. דבר שני - שר הסעד, בחיאום עם ישראל

נ. קצב:

החקלאות יבצע... "אנחנו ישכנו עם שני השרים והם נבהלו ואמרו: מה אחם רוצים שאנחנו נשב ונבצע את החוק? - כאילו אין לנו מה לעשות והם התנגדו למלה הזאת יבצע. באה הצעת פשרה והחלט על דעך כמה חברים את המלה יורה. רק חה"כ שכטרמן התנגד לזה.

פה אנחנו הולכים לעשות משגה כבד.

היו"ר י. הורביץ:

אני בעיני ראיחי כיצד זורקים למזבלה ירקוח

א. שכטרמן:

ולאחר מכן באים אנשים ומוכרים את זה בשכונת החקווה במחיר מלא. נגד שחיתויות אין אמצעים. פה מדובר על מה שנשלח לפני המכירה. דרך אגב, העברנו חוק כזה במועצת הפירות, מה שחסר כאן הוא להטיל על השר ביצוע של ממש. כאשר אני אומר שהשרים יחנו הוראה לאחרים לעשות כל זה מוציא את האחריות של השר. לכן אני עומד על גירסה ב' שיהיה כחוב: יבצע ולא יורה.

אני מודה שאני לא כל כך מביין את הויכוח על

ע. הדר:

המלה הזאת. אני מתייחס לענין העקרוני שלא נראית לי אפשרות לחייב את השר בכל מקרה להפנות למקרה סעד - לפי הבנתי זה כחוב כן, ולא משנה אם כחוב יבצע או יורה.

אני הייתי מציע שבסעיף (א) נוציא את המלים: לרבות

מטרת הסד. ונסעיף (ב) לכחוב: שר החקלאות יקבע נהלים לענין הטיפול בעודפי ירקוח לרבות אפשרות הפנייתם למוסדות סעד, ודרכי הדיווח לשר החקלאות לגבי הטיפול האמור.

כלומר, אני אינני רוצה לחייב, זו זכות להפנות

למטרות סעד.

אילו היית מוחק את המלה "אפשרות" הייתי מקבל את זה.

א. שכטרמן:

אני מוכן למחוק את המלה "אפשרות".

ע. הדר:

בוועדה על חמש חבריה היה מוסכם על נוסח (ב) אז מדוע לשנות?

נ. קצב:

ברגע שמשנים את סעיף (א) אז לסעיף (ב) יש משמעות.

א. שכטרמן:

אחה מונע ממנו את האפשרות שאם לפי שיקולו הוא אינו רוצה להפנות למטרות סעד.

ע. הדר:

במחשבה שניה זה עלול להחקבל לא טוב.

א. שכטרמן:

אנחנו דנים פה בחוק ולא בתקנה. אם החוק בא למנוע השמדת ירקוח במידה ואפשר להשחמש בהם למטרות

א. לבני:

מועילות מדוע לאפשר לשר להפר את החוק? - הוא יכול להשמיד לאחר שמוצו לל האפשרויות.

היו"ר י. הורביץ:

הויכוח הוא בסיסי - אם מחייבים את השר לחלק את העודפים למטרות סעד ולא לזרוק אותם, בסופו של דבר זה לחלק לציבור. אני אומר: זה מעל כוחו של משרד החקלאות לקנות את כל החוצרת ע"י זה שהוא מחלק אותה בחינם הוא מכה את המחירים שהבטיח בשוק. ע"י זה שאתה משמיד אחה שומר על המחירים בשוק. כי הממשלה הבטיחה לחקלאי מחיר מלא, וע"י זה שמחלקים לחלק מהציבור מפילים את המחיר בשוק, והממשלה חייבת לשלם לחקלאי את המחיר המלא.

מדובר פה על 1% והאחוז הזה צריך להגיע בעונה לאנשים שאינם יכולים לקנות את זה.

א. שכטרמן:

י. שערי:

אני רוצה לחמוך בהצעה של חה"כ הדר. אני חושב שעצם העובדה שיש חוק כזה, גם אם הוא לא הרמטי, והוא איננו צריך להיות הרמטי, עצם העובדה הזאת מתייבת, אבל אסור שיהיה חוק הרמטי כי אף אחד מאחזנו אינו יכול לחזות מראש את כל האפשרויות. אחת אף פעם אינך יכול לדעת לאיזה סיטואציות אתה יכול להגיע. כאן יש דבר שאי אפשר להחלים ממנו ויימצאו אזרחים שיגישו בג"צים כאשר יראו שלא פועלים לפי החוק. אל נעשה את זה כל כך הרמטי.

היו"ר י. הרביץ:

ע"י החוק הזה לא יוכלו להשמיד שום חוצרת.

י. שערי:

בנוסף שהציע חה"כ הדר אומר במפורש שאסור להשמיד אבל לא סוגר בצורה הרמטית שבשום מקרה לא יוכל

השר לעשות זאת.

ע. הדר:

במקרה שיוחלט להעביר למטרוח סעד שר הסעד בחיאום עם שר החקלאות.

א. שכטרמן:

אני עומד על הגירסה שלי.

היו"ר י. הרביץ:

אני רציחתי שנצא עם הצעה שיכולים לעמוד בה. אין ברירה נצטרך להצביע.

א. שכטרמן:

לגבי סעיף (א) אני מבקש למחוק את המליט: בכמויות משמעותיות. את סעיף (ב) אני מציע למחוק כי בהצעתי זה לא היה. לגבי סעיף (ג) יש לשנות את הסדר: שר החקלאות בחיאום שר הסעד ולא להיפך.

נ. קצב:

כאשר ישבנו עם שני השרים היה ברור דבר אחד שאם שר החקלאות מסכים הוא נוחן דאח לשר הסעד.

היו"ר י. הרביץ:

הוא צודק זה ענין של שר החקלאות.

נ. קצב:

פה מדובר בפרוש על הטכניקה. גם שר הסעד לא היה מאושר מי זה.

לגבי סעיף (ג) אני וחברי לוועדה לא מקבלים את המלה "יבצע" כי פרושו של דבר שאנחנו מכניסים את השרים שישבו ויעסקו בענין הזה. כאשר כותבים: "יורה" אז הוא יורה למישהו אחר שיעשה את העבודה הזאת.

היו"ר י. הרביץ:

נגש להצבעה על סעיף (א) - מי בעד ההצעה של חה"כ שכטרמן להוציא את המלים: בכמויות משמעותיות? ומי בעד ההצעה לכלול את המלים האלה?

הוחלט: לקבל את ההצעה לכלול את המלים אבל במקום בכמויות משמעותיות לכתוב: בכמויות בלתי סבירות.

לגבי אותו סעיף (א) חה"כ הדר מציע למחוק את המלים "לרבות מטרת חסד" - מי בעד הנוסחה הזאת ומי בעד הנוסחה של ועדת המשנה?

הוחלט: לקבל שחי צורסאוח.

ע. הדר:

אני מוכן להתפשר על סעיף (א) אם בסעיף (ב) יוכנסו המלים לרבות הפנייהם למוסדות סעד.

נ. קצב:

בסעיף (א) אנחנו נוחנים אפשרות לשר שהוא יטיל על סגן מנכ"ל את סמכויות. בסעיף (ב) אין לנו את

ההרשאה הזאת.

ע. הדר:

אותם האנשים שישחקו בסעיף (א) ישחקו בסעיף (ב).

ח. פנחסוביץ:

סעיף קטן (ב) לגמרי מיוחד זה נכנס לחוך חוק קיים שיש בסוף שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי להחקיץ תקנות. שניה - כל סמכות שניתנה יש סמכות לוואי לבצע את הסמכות והוא רשאי להוציא נוהלים.

ג. קצב:

אם סעיף קטן (ב) מיוחד יש להחזיר את המלים: לרבות מטרה חסד לסעיף קטן (א).

י. שערי:

יש הבדל אם זה כחוב בסעיף קטן (א) או בסעיף קטן (ב).

א. לבני:

לרבות, זה כולל מטרת חסד.

י. שערי:

אם זה כחוב בסעיף קטן (א) זה אומר שאין אפשרות אחרת, אם יש לך אתה צריך לחת למטרת חסד. אם זה כחוב בסעיף קטן (ב) אתה קובע שבחלוקה אפשר לקחת בחשבון גם את זה.

ע. הדר:

איך עונים למשאלתי בנסוח (א) שיהיה ברור שזו זכות ולא חובה?

ח. פנחסוביץ:

כחוב: רשאי אלא אם שוכנע... "מטרה מועילה הכוונה שזה גם למטרת חסד.

ג. קצב:

אני סבורה שיש להשאיר את המלים לרבות מטרת חסד זה עונה גם על הנוסח הכללי וגם על מה שהצרכנים רוצים.

א. שומר:

אלה שמחננדים למטרת חסד אינם שמים לב היכן הפיסקה נמצאת. שר החקלאות במקרה זה רשאי לחת היתר אם זה שומש למטרת מועילות. "לרבות" כלומר, אם שוכנע שזה ניתן לתעשייה או למטרת חסד אבל הוא אינו חייב בשום דבר.

ח. פנחסוביץ:

אני רוצה להציע נוסח אחר: למחוק את המלים לרבות מטרת חסד ולכתוב: לא יושמדו עודפי ירקות בכמויות בלתי סבירות אלא בהיתר מאת שר החקלאות או המנהל הכללי של משרד החקלאות, והיתר כזה לא ינחן שימוש למטרה מועילה. כן רשאי הוא לחת היתר כאמור גם למטרת חסד אם ראה שניתן לעשות כן בנסיבות הקיימות.

היו"ר י. הורביץ:

מי בעד ההצעה של ח"כ שכטרמן? - מי בעד ההצעה של ח"כ ע. הדר?

ניסוחו גב' ח. פנחסוביץ.

הוחלט:

לקבל את הנוסח של ח"כ הדר שהכינה את

סעיף קטן (ב) יכול ליפול.

לגבי גירסה א' וב' מה להחליט? - יקבע או יורה?

י. שערי:

אני אומר "יקבע" את החלוקה. בסופו של דבר זה לא נקרא שהוא בעצמו צריך לעשות זאת אלא הוא יכול

להטיל זאת על האחרים.

ע. הדר:

גירסה א' צריכה להיות צמודה לסעיף קטן (א).

היו"ר י. הורביץ:

אנחנו אומרים שהשר יורה על החלוקה אם הוא החליט כך לפי האמור בסעיף זה וזה.

א. שכטרמן:

אם כך שר החקלאות קודם לשר הסעד.

ע. הדר: אם החליט שר החקלאות לפי סעיף 28(א) יעביר לרשותו של שר הסעד.

היו"ר י. הורביץ: אם קבע שר החקלאות כאמור בסעיף זה וזה יקבע כללים בחיאום שר הסעד לחלוקה העודפים.

נ. קצב: לפי ההצעה שלך אחת מחזיר את זה לשר החקלאות.

היו"ר י. הורביץ: אחרי שקבע שר החקלאות מה שאמרנו יקבע שר הסעד את הכללים לחלוקה.

ח. פנחסוביץ: אני מציעה: לא נחן שר החקלאות או המנכ"ל של משרד החקלאות היחד לפי סעיף קטן (א) כדי שעודפי הירקות ישמשו למטרת סעד יקבע שר הסעד בחיאום שר החקלאות את סדרי החלוקה.

היו"ר י. הורביץ: לפי דעתל זה עונה על הבעיה.

א. שכטרמן: אני עומד על הגירסה שלי שאומר: שר החקלאות בחיאום עם שר הסעד יבצע או יקבע את חלוקה עודפי הירקות למטרת סעד. נכון שהחלוקה חהיה על שר הסעד אבל מי יחחיל בזה?

היו"ר י. הורביץ: מי בעד ההצעה של חה"כ שכטרמן שיכתב שר החקלאות בחיאום עם שר הסעד? - ומי בעד ההצעה של חה"כ נ. קצב שקודם ייכתב שר הסעד בחיאום שר החקלאות? -

הוחלט: לכתוב: שר הסעד, בחיאום עם שר החקלאות.

לגבי המלים: יקבע, יורה או יבצע - מי בעד ההצעה "יקבע"? - מי בעד ההצעה "יורה" ומי בעד ההצעה יבצע?

הוחלט: לכתוב: "יקבע".

ח. פנחסוביץ: בסעות הבנחי שההיחיר ניחן להשמדה וזה להיפך. הכלל הוא השמדה לכן יש לשנות את הנוסח כך: ... כן רשאי הוא לא לחת היחד גם אם שוכנע שניחן להשממש בהם למטרת חסד אם ראה שניחן לעשות כן בנסיבות הקיימות באותה עת.

היו"ר י. הורביץ: בסדר.

תוק הליכות המסחר, משל"ב-1972

זו הצעה חוק קשה ומורכבת ואבקש את מר חת כנציג בנק להעיר את ההערות שיש לו כלפי הצעת החוק וכלפי הטענות של איגוד הבנקים. הופיעו בפנינו נציגי איגוד הבנקים והעירו הערותיהם ולמר חת יש השגות על הערות אלו.

מ. חח: החוק הזה נדון ארוכות בוועדה בשנת 1973 עוד בחקופה של חה"כ שכטרמן ששימש אז שיושב-ראש הועדה. אז הבענו את דעתנו שנשארה גם היום שישנם לא מעט נושאים שקשה להחיל בהם את הוראות החוק הזה על מוסדות בנקאיים. לא שהם אינם צריכים להיות כפופים למסגרת אלא שהעסק של מוסדות בנקאיים לא מחאים להוראות מן הסוג שנכללים בחוק. היו אז דיונים עם משרד מסחר ותעשייה באיזה דרך יוחאם החוק בעסקי מוסדות הבנקאיים. אנחנו הצענו בשעחו שתפעלח החוק כיחס למוסדות הבנקאיים חיעשה ע"י הנגיד והמפקח על הבנקים שיבואו, כאילו, במקום שר המסחר והתעשייה הממונה לצורך התקנת חקנות ופיקוח. שר המסחר והתעשייה, אחרי שיקול, לא ראה בעין טובה את ההסדר הזה וטען בגלל החשש שגם שרים שממונים על חחומי משק אחרים ירצו לעצמם את הזכות להחקיין חקנות ופיקוח. בשלב מאוחר יותר הבאנו לנסח הוראות ספציפיות שתשולבנה במסגרת החוק.

מ. חח:

הדיון בחוק נפסק משום מה ואנחנו נמצאים בעיצומה של הכנה טיוטת חוק הבנקאות. שילבנו הוראות שמקבילות להוראות שנכללות במסגרת חוק הליכות המסחר תוך התאמה לנסיבות של מוסדות בנקאיים. בהצעה שלנו נכלל פרק שנקרא פיקוח של שירותי בנקים וכללנו טעיפים שחלקם מקבילים לגמרי וחלקם שונים. ישנם דברים מסויימים שאינם נוגעים לבנקים. דברים כלליים אפשר להחיל על כולם ובכמה עניינים חשובים כחבנו הוראות מיוחדות שמתייחסות אך ורק לבנקים.

היו"ר י. הרביץ:

האם אין כוונה להשלב בהצעת החוק הכללית?

מ. חח:

הצעת החוק נמצאת בשלב די מחקדם בוועדה משוחפח למשרד המשפטים, למשרד האוצר ולבנק ישראל. ההוראות אושרו ע"י אותה ועדה משנה. כאשר דברנו לאחרונה עם מר שומר הצענו שאותו פרק מחוץ ההצעה שלנו - שאיננו יודעים כמה זמן יקח עד שיחוקק - יכלול באיזה שהיא צורה במסגרת הצעת החוק הזו וחשוב כתיקון בפקודת הבנקאות. כאשר העלינו את ההצעה הזאת בפני משרד המשפטים התייחסו אליה בחוסר רצון בולט בטענה שזו צורת חקיקה פסולה. דעתם היא שננסה לשכנעלאות הוועדה שהחלת החוק כמו שהוא על מוסדות בנקאיים אינה מחאימה ומוטב לחכות עד שהחוק של הבנקאות יצא - זה הרקע הכללי.

כמה דברים ספציפיים שמתייחסים להוראות החוק הזה ולעסקי הבנקים. במסגרת החוק כללנו הוראה כוללת שלא יעשה בנק פעולה שיש בה משום חחרות בלתי הוגנת וישנה הסמכה של הנגיד לקבוע את זה. כאשר החוק יחוקק נרצה להתאים את עצמנו לגבי גופים אחרים בדברים משחנים.

היו"ר י. הרביץ:

מה פרוש חחרות בלתי הוגנת?

מ. חח:

דוגמה לכך הוראה לחייב לקוח לעשות עסקה מסויימת לגבי עיסקה אחרת שהוא עושה בבנק. כמו: עסקי ביטוח. זה דבר מאד מקובל לקשור עסק בעסק.

היו"ר י. הרביץ:

זה שדה נרחב והוא אינו מוכרח לעשות את זה בצורה גלוייה יש לו 10 דרכים אחרות לעשות זאת. יש לו חופש למחן אשראי - זה שדה נרחב מאד.

מ. חח:

גם היום ישנן הנחיות כלליות שאוסרות בשטח ביטוח לעסוק בעסקי ביטוח שקשור בעיסקה אשראי. הלכות כדרך כלל לא הולך להחלונן כיון שהלקוח רוצה באותו הדבר שהוא מעונין בו ואינו רוצה לקלקל את היחסים בינו ובין הבנק. אנחנו פה מציעים איסור שיש בצידו סנקציה. היום זה נוהל לא תקיין. במידה ויש פה סנקציה זה דבר השדבלהשלאחיל אותו גם על בנק.

הקטע של חיוב להחח שירותים או לבצע עסקים לנו לא נראה שאפשר להחיל את הכלל הזה על עסקי אשראי כאשר מדובר על עסק שביטודו הוא עסק של אמוץ. נראה לנו שעל אוחם הקטעים שבחוק שמתייחסים לבנק וללקוח ענין של אמוץ אי אפשר לחייב לחח שירות.

דוגמה נוספת של דבר שאינו מחאים - חיוב למכור דבר במלאי. בנק עוסק בניירות ערך ויש לו מלאי עיסוק של ניירות ערך ויש בחיק הזה קטע של מסחר. לא יהיה סביר שבנק לאומי יהיה חייב למכור ללקוח שרוצה בכך. הנקודה שאני רוצה לעמוד עליה היא להחאים את החוק הזה בנסיבות המיוחדות של עסקי בנקים.

קטע נוסף שבו צריך להחיל על הבנקים הוא קטע של סודיות עסקיה. אנחנו סבורים שגם לגבי בנק צריך להחיל כללים שיגנו על הסוד המסחרי אבל לגבי בנק צריכה להיות אפשרות של חילופי מידע על לקוחות בחנאי שנעשו במסגרת כללים מקובלים. בהצעת החוק שלנו הכנו פרק כזה וסייגים למחן אינפורמציה.

מ. חת:
נראה לנו שכנושאים שקשורים בגילוי נאות על חנאי עסק צריכה להיות הוראה ספציפית שמחייחסת לבנקים. כמו-כן צריכה להיות הוראה מיוחדת לגבי עמלות. פה מדובר בעסקי אשראי ואני מבין שלא מדובר בעסקת אשראי של בנקים. צריכה להיות הוראה שמחייחסת לכללים בחישוב הוגן של עמלות, דיבידנדים וכיו"ב לגבי הבנקים.

היו"ר י. הרביץ: איך זה יגיע לידיעת הלקוח?

מ. חת:
שיקבע באחד הסעיפים לתח סמכות להוציא חקנות ושה ייעשה ע"י המפקח על הבנקים ולהם יש לתת הוראה ספציפיות במה שנוגע לעסקי בנקאות.

היו"ר י. הרביץ: אחת אומר שזה נכון לגבי הבנקים אבל זה צריך להיות בחקנות. איך יהיה ברור שבנק אחד נוחך ב-27% ובנק שני ב-30%?

מ. חת:
יש קטע של חודים אחידים ובמסגרת הפרק הזה כללנו הוראות שמחייחסות לתוזים אחידים לבנקים שתדריך כדאי סמכות לנגיד. החוזה האחיד שהבנק מחקשר ללקוח צריכים להידח בו כללים אחידים. בגיד הבנק יכול לפרט דרך עשייתו, מולד עשייתו, לפרסם זאת בכל פרסום של בנק, לתת ללקוח פירוט - זה דבר שעושים גם היום בקטעים מסויימים. למשל, חיוב הבנק לשלוח ללקוח פרטים מסויימים.

היו"ר י. הרביץ: נקח את הבנק המכובד שהוא נוהג כפי שנוהג ונוחך הלוואות בחנאים אלה או אחרים. חלק לוקחים דיבידנדים למפרע וחלק לא לוקחים מתחילה. איפוא חקבע איך נוהגים - האם אחת חקבע את הנוהגים?

מ. חת:
כן - כל זה צריך להיות גלוי ומובא לפני הלקוח בצורה בהירה הניחנת להבנה. קבענו לגבי בנקים למשכנתאות חובה לכלול בחוזה חישוב דיבידנדים. כל הדברים האלה צריכים להיות גלויים ואנחנו חושבים שצריך לעשות את זה בצד ובהוראה.

היו"ר י. הרביץ: היום אינכם יכולים לבצע צו כזה?

מ. חת:
לא - אנחנו מספלים בחלק מזה חוק הסכמה עם הבנקים ולא מכח חוק.

היו"ר י. הרביץ: שר המסחר והתעשייה יכול להורות שעל לוח המודעות צריך לכתוב מחיר הארוחה?

א. שומר: כן.

מ. חת: משרד מסחר ותעשייה פועל מכח חוק שירותים ומצרכים.

א. שומר: אינני זוכר את ההגדרה של מצרך או שירות בחוק פקוח על מצרכים ושירותים ואינני בטוח אם זה מוציא כסף.

מ. חת:
הגישה שלנו היא שרצוי, פרט לאוחס עניינים שאין סיבה שלא להחיל על בנקים שהן הוראות על כל המערכת, לקבוע הוראות ספציפיות על הבנקים. אנחנו מוכנים לתת אותה בהצעה שתתקבלה על דעת האוצר ומשרד המשפטים. האם להמחין עד שיהוקק חוק הבנקאות או לשלם במסגרת החוק הזה הוראות ספציפיות שתחייסנה לבנקים.

היו"ר י. הרביץ: אני משער שלמצרך הזה ששמו כסף יש השלכות ונוהגים. אני שואל את מר המסחר - מה אתה אומר על העניין עצמו?

א. יפה:

אני רוצה להקדים את דברי מר שומר. קודם כל אין ויכוח על זה שחוק הליכות מסחר צריך לחול על הבנקים - גם מר חת אינו טוען אחרת. באיזה צורה החוק יחול על הבנקים זה לא כל כך חשוב. אם הוועדה החשוב שהצעה של מר חת מחקבלת על הדעת לכלול את כל הסעיפים המחיימים ואני מסכים שיש כמה סעיפים שאינם מחיימים לבנקים. והויכוח מי יהיה ממונה על ביצוע הסעיפים האלה אינו משנה את העמדה הכללית שכל הכללים האלה צריכים לחול על הבנקים. אינני יודע מה יבוא קודם אבל אני מקווה שחוק הליכות מסחר יבוא קודם ואז אם פער הזמן יהיה גדול אפשר להפעיל חלק הליכות מסחר ואחרי כן בחוק הבנקאות לעשות סעיף התייחסות שיגבילו את יישום החוק בידי המבצע ויחיימו את זה לחוק הבנקאות.

גם אני אינני זוכר כרגע את ההגדרה של "מצרך" אבל היום כבר מפעילים חלק של חוק מצרכים ושירותים על הבנקים, כמו: החובה להצמיד הנחיות על שירותים.

מ. חת: לא מכח הסמכות שיש לי.

א. יפה: רוב הסעיפים של חוק הליכות מסחר מחיימים לבנקים. למשל, פרסומת מטעה או כוזבת. אין שום סיבה למה הסעיפים האלה לא יחולו על הבנקים? - גם על זה אין חילוקי דיעות.

היו"ר י. הרביץ: האם מר חת יכול לחת לנו דוגמה לגבי פרסום כוזב?

מ. חת: למשל, לגבי חכניות חסכון אנחנו סבורים שכללי הפרסום צריכים להיות דומים לכללים שחלים על החשקיה. הדברים החסרים שלא נמסרים, החנאים במלואם מכיון שהלקוח אינו מכיר את הדברים. אנחנו כללנו במסגרת החוק סעיף שירות מחן עצה כספית או כלכלית. הבנק צריך לגלות את העניין שיש לו להציע.

א. שומר: כפי שד"ר חת העיר אנחנו קיימנו פגישה בעניין זה השבוע בעקבות פגישות שהיו קודם לכן. עמדת המשרד, ולא חשוב מי יהיה הממונה, בעניין זה הממונה לעניין ביצוע הוראות לגבי בנקים, סכמנו שהסמכות חנינה למפקח על הבנקים או לנגיד שחולש על התחום הזה. אולם המשרד בדיעה שאם כל ענף וענף בפני עצמו ינסה לחלוש את החלק שלו, למעשה, לא יהיה חוק. כי אז משרד הבריאות יגיד מה שנוגע למזון, הונאה וכו' אני רוצה להוציא מכאן.

שנית - יבוא משרד החבורה ויאמר שכלי רכב וחלקי חילוף יש להוציא מתחום של חוק הליכות המסחר. בסופו של דבר יפרקו את החוק וזה דבר שאין לו דוגמה במדינות אחרות שחוקו חוקים בעניין הליכות המסחר.

לכן בשבוע זה כאשר קיימנו פגישה עם מר חת אמרנו בעקרון שהביצוע והסמכות לגבי הפיקוח יהיה בידי אלה שמחמצאים בנושא, אולם הפרק הזה שהם מציעים מן הראוי שיהיה גם כן באותו חוק שקובע את כל העניינים בקשר של הגינות של עיסוק וכיו"ב.

ד"ר חת אמר שהוא קיים ישיבה עם משרד המשפטים ושם אמרו לו שמבחינה פרוצדורלית לא ניתן לתקן פקודה אחרת בחוק, ובכך אני מוכן לקיים ישיבה עם היועץ המשפטי בעניין זה ולהוכיח לו שיש חוקונים כאלה בחוקים אחרים.

מכל מקום עמדת המשרד היא - ואני מקבל את עמדתו של מר חת שיש הוראות מיוחדות שצריכות להתייחס לבנקים ושזה אינו דומה לעיסוקים אחרים - ולגבי שירותי בנקאות יהיו הוראות ספציפיות מיוחדות במידה ואין הוראות כלליות חלות לגביהם. לנו נראה שגם ההוראות הספציפיות האלה והניצוץ שנידי המפקח על הבנקים צריכים להיות כלולים בחוק הליכות המסחר.

ה. פנחסוביץ:

היועץ המשפטי של בנק ישראל מסר לי את הפרטים של הישיבה ואני אומרת את דעתי - קבלתי את האשור של היועץ המשפטי לממשלה - הנושא ברור שצריך להסדיר את העניין של שירותי הבנקים בחוק הבנקאות החדש. זו תהיה מערכת שלמה שמסדירה את כל ענייני הבנקאות. מובן מאליו שהפקוח יכול להיעשות רק ע"י האנשים שמומחים לזה, המפקח על הבנקים. לכן לא נראה לנו להכניס הנה פרק לחיקון הבנקאות. הכוונה היא שחוק הבנקאות יהיה מערכת שלמה.

אני הייתי מציעה לוועדה להמשיך ולדון בחוק מבלי להחייחם בשלב זה לפקוח על הבנקים ובדיונים מאוחרים יותר נראה מה המצב לגבי חוק הבנקאות האם הוא הגיע לשלב מתקדם? - אם נראה שהחוק הזה עומד להסתיים ואמנם חיוני שיהיה פיקוח על השירותים הבנקאיים מכיון שהמצב אינו מוסדר ויש צורך בזה, תוגש הצעת חוק לחקון פקודת הבנקאות, יוצא הפרק הזה מחוץ החוק הוא יעבור שלבים מזורזים והוא יחבל בערך באותה החקופה כאשר יהיה חוק הבנקאות הכולל, והוא יכלול גם את ההוראות האלה.

היו"ר י. הרביץ:

טוב - נחליט על כך בסוף.

א. לבני:

אני רוצה להרחיק לכת אפילו יותר מהיועצת המשפטית. אני חושב שהנושא הזה יותר מדי חשוב כדי שהשר הממונה על ביצוע הסעיפים הנוגעים לבנקאות יהיה שר המסחר והתעשייה. הציבור שעוסק בפנינסים הוא נחון לרגישות שונה ולחגובות שונות. ברגע ששר המסחר והתעשייה ידחוק את האף לעסקי הבנקים אני לא רואה דברים מצויינים.

כאשר אני רואה את הסעיף שאומר מידע כדוב - אז דובר פה על פרסומים של בנקים. אינני יכול לשכוח את הפרסומים שהיו בעחונות בוקר ערב: בנק ארץ ישראל בריטניה שווה זהב. מערכת הבנקאות צריכה להסדר בצורה שאינה נוגעת לחוק הזה. או, למשל, דיבה מסחרית או סוד מסחרי - הבנק רוצה לדעך על כל מי שבא אליו. נכון שאני מרחיק לכת בענין זה בתנאי שנחייב את בנק ישראל או המפקח על הבנקים להזדרז ולהוציא הנחיות בעניינים אלה כדי שלא להשאיר פירצה.

היו"ר י. הרביץ:

בסוף ההצעה הזאת נחליט בינינו מה עם הפרקים האלה. היום נחליט אם נענים להצעה הזאת או להיפך.

י. שערי:

אני רציתי להעלות הצעה דומה. הדברים ששמענו מפי נציג בנק ישראל מאד נראים לי. אין אפשרות במסגרת החוק הזה לפתור את כל בעיית הבנקאות ואין טעם שיהיו חוקים מקבילים שעוסקים באותם הנושאים.

לגבי מה שאמר ד"ר יפה - נכון שיש דברים שחלים על בנקים אבל יש דברים ספציפיים שלא. לכן אני מציע: (א) אנחנו נחכה ונראה מה ייעשה בחוק הבנקאות; (ב) בינתיים שבנק ישראל ימציא לנו הצעות בהתחשב עם חוק הבנקאות שהוא מכין ואיש לא יודע מתי הוא יגיע לשולחן הכנסת. שבנק ישראל יגיש לנו הצעות קונקרטיות מה הוא חושב שלא צריך לכלול בחוק הקיים ומה הוא חושב לשנות - אנחנו נדון בזה בשלב יותר מאוחר.

י. מודעי:

אני מסכים עם כל מלה שלא שמעתי מפי נציג בנק ישראל. להכניס במסגרת הכוללת הזאת של הליכות המסחר עניינים שקשורים לבנקאות? - אני לא בטוח שלא נצטרך להוציא מהמסגרת הזאת לא רק את הבנקים. ברגע שאתה מגיע לענף ספציפי, ונגיע לכך בסוף הדיונים וכאשר החוק יהיה מונח לפנינו, אינני בטוח שלא נצטרך להוציא מהמסגרת הזאת עוד ענפים וליצור חוקים ספציפיים עבורם. הבנקים זה דוגמה אופיינית ביותר.

הקו במנחה צריך להיות שכל עוד המדובר בנושאים בעלי אופי אחיד החוק הזה צריך להיות כולל לגביהם. כל דבר ספציפי לענף צריך להוציא אותו במפורש. החוק הזה אינו מספיק טוב בשביל בנקים כי הוא לא מספיק חמור. לגבי סחורה, בצבור יכול למשש אותה אבל לגבי בנקים יש דברים שהציבור לא מבין. אני אומר זאת מהצד המחמיר של הענין. על בנקים צריך להיות פקוח הרבה יותר חמור מאשר על המסחר ולא הייתי רוצה שהפקוח הזה יחול גם על מכולת.

י. מודעי:

לכן אין מה לחכות להחלטות של השרים. אם יש ענפים מיוחדים יצטרכו להוציא אותם מהחוק הזה.

היו"ר י. הרביץ:

אני גם כן מקבל את דברי החברים שהצביעו לשקול את הדברים שאמרה היועצת המשפטית לא רק כשקול לדיון אלא כשיקול להחליט. אני הייתי מבקש מבנק ישראל להעביר אלינו את החומר איך הם חושבים על זה, וכדי שנוכל לבדוק את העניין ללא קשר עם ההעברה לממשלה את ההצעה של חוק הבנקים. אני מציע שלא נשקיע היום זמן בעניין זה ונאמר סעיפים שנוגעים לבנקים יחכו עד שיובאו בפנינו בצורה מסודרת.

הוחלט:

להשאיר את זה בצד מחוץ הנחה שבנק

ישראל יזרז את העניין.

בכל זאת רציחי לשאול את נציג בנק ישראל - האם בחתום של מחירי שירות, ריבית, עמלה וכיו"ב לא ניחן לתת לזה פרוש שכל הדיוט יבין? - האם לא ניחן היום לעשות זאת עוד בטרם יש חוק? - האם יש לכם דרך שיהיה ברור לגמרי שבכסף אלמוני הריבית היא 30%? - כי יש עשר דרכים להצניע את מחיר השירות. הבנקים התמחו בזה. האם מוכרחים לחכות שנחיים עד שזה יעבור? - אולי אתם יכולים לנצל את העובדה בחוק הקיים?

י. מודעי:

אני רואה בנקים שמפרסמים אצלי השירות טוב. עוד לא ראיתי בנק שאומר: אצלי יותר זול. זה הקרטל

הכי חזק והפחות מפורסם.

היו"ר י. הרביץ:

לסיכום - משאירים את זה בינתיים פתוח. מתכים לקבל חומר מבנק ישראל על המגמות שלהם ואנחנו

נשקול זאת.

מ. חת:

בסדר - אני אביא המלצה שננסה לטפל בנוהלים של הבנקים בחחומי השירותים. הקושי הוא בגלל שלא עושים זאת במסגרת חוק והתהליך הוא מייגע.

הבעיה היא לא פיקוח מחירים שזו בעיה צדדים אלא מה שנקרא גילוי נאות. אינני חושב שצריך לפקח על הריבית אבל הכנף חייב להגיד לאדם כמה זה יעלה לו.

מ. חריש:

בהקשר לחברות הביטוח ישנה פה בעיה מי אחראי על החוק כי יש לך מפקח על חברות הביטוח שיושב במשרד האוצר - מי ממונה על החוק ואיך זה משתלב כאן?

היו"ר י. הרביץ:

אין ספק שיש בזה הגיון שזה לא שייך למסחר ותעשייה.

י. מודעי:

אין בכל משרד מסחר ותעשייה איש אחד שמחמץ כנבכי החשבונאות של הבנקים. מה יצא? - הוא יפתח מחלקה שלמה עם מנהל שיהיה בעל מקצוע. הכפילות הזאת לגמרי לא בריאה. לא הייתי רוצה שהנושא הזה יעבור לוועדת הכספים כי שם הנושא הוא שולי מאד וימרחו אותו. לכן אני מסכים עם ההצעה שנתחיל לדון בחוק עם הפרק הזה וכשנציע לסדרו נלכד אותו טוב טוב.

היו"ר י. הרביץ:

החלטנו היום לא לקבוע שום דבר. לאחר שיביאו בפנינו רעיונות נחזור ונשקול בדבר.

א. שומר:

אני רוצה לבקש תיקון בחוק מועצות למוצרי פירות פרי הדר.

היו"ר י. הרביץ:

אנחנו אז קבענו כללים צו כינון ותקנות. ואנחנו אז אמרנו שנחנים את זה לשנה ולאחר מכן יש צורך באישור ועדת הכלכלה. מדוע? - לא רצינו להיות חותמת גומי, שחיה הרגשה שהוועדה גם קובעת ולא רק שומעת.

היו"ר י. הורביץ:
 בינתיים עברה שנה. המשרד החנגד לזה מאד וזה עבר אצלנו. בא מר שומר ואמר שזה לא רק ענין של בעלות אלא במידה ידועה מטורפים אח החוק.

א. שומר:
 בהצעת החוק הכחולה לא היה לא התייעצות, לא ידיעה ולא אישור של הוועדה. ועדה הכלכלה שדנה בענין הזה חקנה את הצעת החוק של הממשלה והכניסה התייעצות לגבי כינון מועצה, וידיעה בענין החקנת חקנות לצורך ביצוע החוק. בחוק גופה יש הוראה איך לפזר מועצה וזה גם כן בהתייעצות עם ועדה הכלכלה.

סעיף 59 שלהחוק אומר: רשאי השר בצו שיפורסם ברשומות בהתייעצות ועדה הכלכלה של הכנסת לפזר מועצה אם נתקיימו אחד מאלה "... כלומר, החוק קובע כמה דברים שאנחנו כפופים להם. (א) לא יכולים לפזר מועצה לחצי שנה אלא לפזר בנסיבות מיוחדות. אם לא ממלאה את התחייבויותיה ולא מבצעת ביעילות את מטרותיה שלשמה הוקמה וכיו"ב.

פה החקבל מכתב מוועדת הכלכלה לשר שהוועדה אישרה את צו החקנון הנ"ל לתקופה של שנה. אינני מדבר כבר שאין סמכות לוועדה לאשר, אלא אני מדבר על זה שקובעים שנה למועצה וזה לא בהחאם לחוק.

מדוע? - אם המועצה הזאת היא לשנה והחקנון לשנה זה אומר שלאחר שנה היא מתפזרת. אבל החוק קבע הוראה איך לפזר את זה. לדעתי, זה לא בהחאם לחוק. ואני רוצה לומר מדוע מבחינה מעשית זה לא ניחן. כדי להקים מועצה צריך השר לקבל המלצות מגופים שונים. כדי לקבל את הרשימות מכל הגופים האלה, צוה לוקח 3 חודשים עד שהשר ממנה אותם. זאת אומרת 3 חודשים מזמן החקנת החקנון, לאחר מכן עובר זמן עד שמרכיבים את המועצה ועד שהיא מתחילה להתארגן אז כעבור חצי שנה אין כבר מועצה. הם ייפגעו ע"י זה מכיון שהמועצה נכנסת לפעולות משקיות, היא צריכה לרכוש חומרי עזר, חומרי גלם, לייצאו וכו'. מי שייפגע ע"י זה יגיש בג"צ לשר מדוע קבע שנה.

היו"ר י. הורביץ: מבחינה חוקית זה לא ניחן או מבחינה מעשית?

א. שומר:
 גם מבחינה חוקית וגם מבחינה מעשית זה לא ניחן. זה לא מחייב עם הוראות החוק. גם מבחינה מעשית זה לא ניחן לכצע את זה. אני סבור שאם גופים שייפגעו יפנו לבג"צ לא נוכל לעמוד בבג"צים האלה.

י. מודעי:
 היחה לנו סיבה מדוע רצינו להביא לאישור הוועדה. אנחנו מכירים את כל אוחס הגורמים שיושבים במועצה והעסק הזה הוא עסק למעשה שאין בו בחירה. לכן אמרנו שנה אחת. בהתחלה רצינו לעשות 6 חודשים אמרו: צריך זמן כדי לתפעל, לכן החלטנו על שנה. זה לצד הענייני מנקודת מבטה של הוועדה.

מנקודת מבט חוקי - החוק אומר במפורש שצריך להביא לידיעת הוועדה ולא לאישורה. אם מדובר פה בוועדה שהיא למעשה ממונה על עיבוד של החוק אז לפי הטעון שלך החוק יצא אחרת - זה קל מאד לחקן. אם הטענה הפורמלית הזאת חופסת אז נגיש הצעת חוק מטעם הוועדה.

נקודה נוספת - כחוב איך מפזרים מועצה ושם לא כתוב באישור ועדת הכנסת. בין שלוש הסעיפים איך מפזרים מועצה אין סעיף שאומר אם ועדת הכנסת לא תאשר. אבל יש סעיף שאומר שאם המועצה לא עמדה בדרישות שלה ואם החוק קבע שזה באישורה של הוועדה ממילא זה חופס לגבי פיזור. זה לצד המשפטי.

עכשיו לגופו של ענין - הגישה הזאת שאחם מניחים מראש שהוועדה זה מן מחסום מי יודע מה תעשה לחוק? - אני דוחה על הסף. כי השר הוא הרשות המבצעת, ואם צריך לקבל את אישור ועדת הכלכלה מכיון שהיא מכירה את הנושא ורוצה לקבל נתונים - למה זה נראה לשר מן מחסום אדירים?

א. שומר:

נלך ראשון ראשון - כחוב: שאינה ממלאה את החתיבויותיה, כלומר, מה שקבוע בחוק ולא מה שהוועדה מחליטה. גם אם בחוק היה כחוב אישור ולא התייעצות, כחוק כחוב איך מפזרים מועצה הוועדה לא היחה יכולה להחנות לשנה. היא היחה יכולה לומר אני מאשרת כחנאי שחטיל עליהם זה וזה, אבל אינה יכולה להחנות לשנה כי החוק קבע פרודורה איך מפזרים אותה.

בענין האישור - כל הכבוד לשר וכל הכבוד לוועדות של הכנסת - כל אחד מנקודת מבט שלו - זה טבעי ביותר. יש נקודות מבט שונות של כל אחד איפוא שהוא יושב ומה הוא צריך למלא את חפקידו. נכון שהשר הוא רשוח מבצע ולא שאיננו רוצים לקבל אישור אלא הביצוע יקח הרבה זמן. זה לגטימי מאד שהמחוקק רוצה לדעת ואין מקום לא לגנות את השר ולא את הכנסת.

אני בא ואומר: במסגרת מה שהחקבל בחוק השר יכול לפעול אבל לא מחוץ למסגרת. אם יחקנו במקום החתייעצות יהיה אישור הוא לא יוכל בלי אישור. אבל גם בלי זה אני אומר שאי אפשר לבצע את זה.

כאשר מקימים מועצה והמועצה ממלא את חפקידה בחום השנה היא מחפזת. הרי יש החתיבויות יצוא וע"י כך מוכרחים להפסיק את כל הענין הזה. לכן החוק קבע שמפזרים בחנאים אלה ואלה.

א. לבני:

הויכוח העקרוני מהן סמכויות הכנסת ומהן סמכויות השר. והכנסת העמוד על סמכויותיה. במקום לחפש דרך איך לצאת מזה, אחם חביאו לאחר 9 חודשים שלכינון המועצה בקשה להארכת. נכון שיהיו לכם חיים קשים, חצטרכו להביא פעם ב-9 חודשים בקשה להארכה ואנו נצטרך להחליט אם להאריך או לא.

מ. חריש:

אני מציע להשאיר את הצד החוקי כי חוק אפשר לשנות. יש פה טענה מעשיה לגבי החתיבויות יצוא.

היו"ר י. הרביץ:

היחה חרדה שיהיו כאלה שיראו עצמם בגלל נציגות של אינטרסנטים. היו טענות כאלה ואמרנו מי יודע מה האינטרסנטים קובעים שם במידה רבה ונציג הממשלה במידה רבה. לכן קבענו זמן של שנה שיהיה מקום בפניו יתלוננו הטוענים. לא היחה מגמה לשכש את פעולה המועצה.

אני הייחי רוצה לעזוב את הענין החוקי ולהציע הצעה בהתחשב עם ההנמקה המעשיה שאי אפשר ללכת לעסקים בזמן קצר - לכן אני מציע חקופה של שנתיים ונשאר איחנום שהדבר יובא לוועדה.

ניחן לכם שנתיים מיום כינון המועצה. חהיה לכם שהוח רבה להקשרויות. הכוונה היא לא לחסל את המועצה אלא שיהיה מקום לבדוק מה חדש ומה קרה במועצה. איש מאחננו אינו מחכוון לטרפד ולהקשר את העבודה.

א. שומר:

אינני יכול לומר בשם השר דבר. אני רוצה לומר דבר אחד - אם יהיה, למשל, בג"צ בשל מה שאמרתי מבחינה משפטית כעבור שנה וחצי?

היו"ר י. הרביץ:

אם נחליט לפזר מועצה יגישו בג"צ.

א. שומר:

אנסה לשכנע את השר בענין זה.